

259.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH**

z dnia 8 maja 1935 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu w sprawie ulgowej spłaty zaległości w samoistnych daninach komunalnych.

Na podstawie art. 2 pkt. 1 oraz art. 5 ustawy z dnia 10 marca 1932 r. o spłacie zaległości podatkowych (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 291) w brzmieniu ustawy z dnia 26 marca 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 202) zarządzam co następuje:

§ 1. (1) Rozporządzenie niniejsze stosuje się do zaległości w następujących samoistnych daninach komunalnych: podatku wyrównawczym dla gmin wiejskich, specjalnych opłatach drogowych, dopłatach drogowych od adjacjentów na obszarze gmin wiejskich, opłatach zastępujących świadczenia drogowe w naturze, podatku inwestycyjnym, podatku od lokali w gminach wiejskich o charakterze miejskim i w podatku od placów budowlanych, pobieranym do dnia 1 kwietnia 1932 r., oraz w zasadniczym podatku wojskowym, pobieranym na rzecz gmin.

(2) Ulgi, określone w rozporządzeniu niniejszym, stosuje się w każdej daninie oddzielnie.

§ 2. (1) Ulgi, określone w rozporządzeniu niniejszym, stosują z urzędu zarządy związków samorządowych wobec osób fizycznych, spadków nieobjętych (wakujących) i spółek jawnych bez względu na to, czy płatnikom tym zostały przyznane ulgi na podstawie dotychczas obowiązujących przepisów, o ile płatnicy ci zrezygnują zupełnie z ulg dotychczas im przyznanych i o rezygnacji tej i o chęci korzystania z ulg, określonych w rozporządzeniu niniejszym, zawiadomią pisemnie właściwy zarząd związku samorządowego do dnia 15 czerwca 1935 r.

(2) Z ulg, przewidzianych w rozporządzeniu niniejszym, nie korzystają jednak płatnicy, którym przed wejściem w życie rozporządzenia niniejszego wymierzono karę z art. 62 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. Nr. 106, poz. 884), wyjąwszy przypadki, gdy w drodze sądowej płatnik został zwolniony od wymierzonej kary.

(3) Płatnicy, nie wymienieni w ustępach poprzednich, mogą uzyskać ulgi, określone w rozporządzeniu niniejszym, w przypadkach gospodarczo uzasadnionych, na podania, wnoszone do właściwych zarządów związków samorządowych.

§ 3. (1) Zaległość w daninie, powstała przed dniem 1 kwietnia 1933 r., umarza się w połowie, o ile w latach budżetowych 1933/34 i 1934/35 uiszczono nie mniej niż wynosi danina, wymierzona w tych latach budżetowych. Jeżeli w latach budżetowych 1933/34 i 1934/35 uiszczono nie mniej niż wynosi danina, wymierzona w tych latach, powiększona o kwotę przewyższającą $\frac{1}{4}$ część zaległości w daninie, po-

wstałej przed dniem 1 kwietnia 1933 r., wówczas umarza się w całości pozostałą część tej zaległości.

(2) Za uiszczenia, o których mowa w ust. 1, uważa się wpłaty w gotówce, w świadczeniach w naturze, dokonane bądź dobrowolnie, bądź ściągnięte w drodze egzekucji, oraz wpłaty w kompensacjach z tytułu bezspornych i wymagalnych, a wynikających ze stosunków prywatno-prawnych, należności od związku samorządowego, z wyłączeniem wpłat, zaliczonych na odsetki, odsetki ulgowe i koszty egzekucyjne.

(3) Umorzenia, przewidziane w ust. 1, oraz ulgi, określone w paragrafach następnych, przysługują również płatnikom, którym w roku budżetowym 1933/34 lub 1934/35 albo w obu tych latach nie wymierzono daniny, o ile ogólna suma zaległości, pochodzących z okresu z przed 1 kwietnia 1933 r., wyprowadzona na dzień 31 marca 1935 r., w porównaniu z ogólną ich sumą, wyprowadzoną na dzień 31 marca 1933 r., wskutek dokonanych uiszczeń nie uległa zwiększeniu lub zmniejszyła się w stopniu, przepisany w ustępie 1.

§ 4. (1) Zapłatę zaległości w daninie, powstałych przed dniem 1 kwietnia 1933 r. a nie umorzonych w myśl § 3, oraz zaległości w tej daninie, powstałych w roku budżetowym 1933/34, odracza się do dnia 31 marca 1938 r., o ile w roku budżetowym 1934/35 płatnik uiszczył kwotę, wynoszącą nie mniej niż danina w tym roku wymierzona, i w latach budżetowych 1935/36, 1936/37 i 1937/38 będzie uiszczał dobrowolnie i całkowicie daninę, wymierzaną mu w tych latach.

(2) Niedopełnienie warunków, określonych w ust. 1, powoduje natychmiastową wymagalność odroczonej zaległości wraz z odsetkami za czas od dnia 1 kwietnia 1934 r. oraz utratę prawa do dalszych ulg, wynikających z paragrafów następnych.

§ 5. (1) Płatnikowi, który w roku budżetowym 1934/35 uiszczył kwotę nie mniejszą niż wymiar daniny, dokonany w tym roku, niezależnie od umorzeń, przewidzianych w § 3, umarza się — 10% zaległości, odroczonej w myśl § 4.

(2) Płatnikowi, który w latach budżetowych 1935/36, 1936/37 i 1937/38 uiszczył dobrowolnie daninę wymierzaną mu w tych latach umorzy się:

w r. budż.	1935/36	— 15%
" "	" 1936/37	— 20%
" "	" 1937/38	— 25%

zaległości, odroczonej w myśl § 4.

(3) Prawo do umorzeń w poszczególnych latach budżetowych uzależnia się od nabycia prawa do umorzenia w roku poprzedzającym.

(4) Podstawę umorzeń stanowić będzie w każdym roku budżetowym suma zaległości, odroczonej w myśl § 4.

(5) Umorzenia dokonywane będą w ostatnim dniu każdego roku budżetowego. Wyjątek stanowi umorzenie, przewidziane w ustępie 1, które dokonane będzie z końcem roku budżetowego 1935/36.

§ 6. (1) Odsetki i odsetki ulgowe, przypadające od zaległości, odroczonej w myśl § 4, umarza się

za czas od dnia ich powstania do dnia 31 marca 1934 r. włącznie.

(2) Odsetki i odsetki ulgowe, przypadające od tych zaległości za czas od dnia 1 kwietnia 1934 r., nie będą pobierane przez czas odroczenia, jeżeli dopełnione zostaną przez płatników warunki, określone w § 4.

§ 7. (1) Płatnicy, którzy nie dopełnili warunków, o jakich mowa w §§ 3 i 4, korzystają mimo to z ulg, określonych rozporządzeniem niniejszym, jeżeli wyrównają niedopłacone kwoty w terminie do dnia 15 czerwca 1935 r., a płatnicy, posiadacze gospodarstw wiejskich, których główne zajęcie stanowi prowadzenie tych gospodarstw, — w terminie do dnia 1 listopada 1935 r.

(2) Przez wyrównanie, o jakim mowa w ust. (1), nie można jednak nabyć prawa do korzystania z ulgi, określonej w zdaniu drugim ust. (1) § 3.

§ 8. (1) Wpłaty na poczet zaległości, odroczone w myśl § 4, dokonywane w okresie odroczenia, powodują pokrycie zaległości w stosunku:

w roku budżetowym	1935/36 — 250%
" " "	1936/37 — 200%
" " "	1937/38 — 150%

dokonanej każdorazowo wpłaty oraz umorzenie odsetek, przypadających od pokrytych w ten sposób zaległości.

(2) Za wpłaty, o których mowa w ust. (1), uważa się wpłaty nietylko w gotówce, lecz także w świadczeniach w naturze oraz w kompensacjach z tytułu bezspornych i wymagalnych, a wynikających ze stosunków prywatno-prawnych, należności od związku samorządowego.

§ 9. (1) Niezależnie od zakresu i warunków ulg, określonych w paragrafach poprzednich (§§ 2—8), umarza się z urzędu zaległości, bez względu na ich wysokość, powstałe przed dniem 1 kwietnia 1933 r. w daninach (§ 1), których wymiar w roku budżetowym 1934/35 nie przekraczał w każdej daninie 20 zł, a w samoistnym podatku od placów budowlanych, którego wymiar w roku budżetowym 1931/32 nie przekraczał 100 zł. O ile w roku budżetowym 1934/35 lub w roku budżetowym 1931/32 nie było wymiaru, wówczas miarodajny jest ostatni wymiar, dokonany dla płatnika.

(2) Umorzenie, przewidziane w ust. (1) dla zaległości w daninach, powoduje umorzenie przypadających od tych zaległości odsetek, odsetek ulgowych oraz kosztów egzekucyjnych.

(3) Umarza się również z urzędu zaległości w karach, nałożonych przed dniem 1 kwietnia 1933 r. w zakresie danin, wymienionych w § 1, o ile zaległości te w każdej poszczególniej karze nie przekraczają sumy 100 zł. Zaległości te podlegają umorzeniu także w tych przypadkach, gdy płatnicy nie korzystają z ulg, określonych w ust. (1).

(4) Zaległości, o których mowa w ustępach poprzednich, podlegają umorzeniu bez względu na to, czy w dniu wejścia w życie rozporządzenia niniejszego znajdowały się w toku postępowania odwoław-

czego lub przymusowego ściągania, czy też były odroczone lub rozłożone na raty.

§ 10. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych:

Marjan Zyndram-Kościałkowski